

andre ærede Medlemmer, nu staar som en Sandhed, som ingen vover at benægte. Jeg vil med det samme sige, at alle mine Oplysninger om de færøske Arbejdsgiveres og Købmænds Optraeden overfor de færøske Fiskere ogsaa staar ganske urokkelige. Der foregaar i disse Dage noget oppe paa Færøerne, som bestyrker hele min Fremstilling. De færøske Købmænd har opsagt den Overenskomst, de havde med deres Arbejdere om Arbejdslønnen; det var en meget ringe Arbejds løn, disse havde i Forvejen, nu kommer Købmændene og falder over Fiskerne og Arbejderne deroppe og forlanger 40 pCts. Nedsættelse af Arbejds lønnen. Det vil sige, at man benytter den Arbejds løshed, Nød og Fattigdom, som er deroppe, til at falde over Arbejderne, saaledes at de bliver trykket ned paa en Sulteløn; det bliver ganske umuligt for dem at eksistere med disse Lønninger.

I den Anledning vil jeg gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Socialminister: Hvorledes forholder det sig med Hensyn til Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder paa Færøerne? Gælder denne Lov for Færøerne? — det fremgaar ikke umiddelbart. Vanskelighederne ved at praktisere Loven paa Færøerne er indlysende, idet Forligsmanden jo ikke kan rejse fra København til Færøerne, men hele Forholdet deroppe er af en saadan Karakter, at Forligsmanden sikkert, hvis det var hernede, vilde skride ind.

Derfor spørger jeg den højtærede Socialminister: Hvad vil Regeringen foretage sig for at beskytte de næsten værgeløse Arbejdere paa Færøerne overfor dette Overfald fra Købmændenes Side? Er der, selv om Forligsmanden ikke kan tage Affære i Thors havn, ikke Mulighed for, at andre Autoriteter kan skride ind overfor dette ganske urimelige Overfald?

Samtidig vil jeg rette en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister. Adskillige konservative Blade har bragt Privattelegrammer fra Færøerne gaaende ud paa, at der var stor Konflikt mellem den højtærede Trafikminister og Thors havn Byraad. Hensigten med disse Meddelelser er ikke til at tage fejl af, den er at lægge den højtærede Trafikminister for Had hernede i Danmark og give det Udseende af, at den højtærede Trafikminister søger at fortrædige Færingerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Trafikminister: Er Forholdet ikke dette, at det konservative Lagting sinker og sylter den paagældende Sag, og at det er dette, som har medført, at Havnearbejdet i Thors havn Havn er blevet standset, hvorved mange Arbejdere er blevet arbejdsløse? Er

det ikke de to Partier deroppe, baade Selvstyrepartiet og Sambandspartiet, der i skøn Enighed sinker og sylter denne Sag? Er Forholdet ikke et ganske andet end det, den konservative Presse vil give det Udseende af, nemlig at det skulde være den højtærede Trafikminister, som søgte Konflikt med Autoriteterne deroppe?

Efter min Mening har de sociale Forhold paa Færøerne i det forløbne Aar udviklet sig saaledes, at de er endnu værre end i Fjor. Jeg kan ikke se andet end, at vi staar overfor en Situation deroppe, hvor det baade er den danske Stats og ogsaa det danske Privatinitiativs Pligt at træde til for at ophjælpe Erhvervs livet paa Færøerne. Jeg ved, at der er Forretningsmænd hernede, som har god Villie — og hertil regner jeg det ærede Medlem Hr. Hendriksen — til at hjælpe. Jeg ved ogsaa, at den nuværende højtærede Erhvervsminister beredvilligt har tilsagt sin Støtte, og jeg havde haabet, at denne Rigsdags samling vilde have bragt et Resultat i saa Henseende, saaledes at Færingerne blev hjulpet til en betydelig fornyet Fiskerflaade, der gav ny Muligheder for at udnytte de Rigdomme, som findes i Havene deroppe.

Nu afbrydes dette brat, fordi det ikke er muligt at komme fremad med det af denne Regering fremsatte Kriseforslag, men jeg vil haabe, at man, saa snart Rigsdagen træder sammen igen, vil finde bedre Villie hos alle Partier til at gaa ind i et Arbejde for at ophjælpe Erhvervs livet oppe paa Øerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: Jeg beklager at høre, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kun til en vis Grad deler min Opfattelse vedrørende Fiskerispørgsmaalet under Grønland, men derved er der jo intet at gøre. — Naar det ærede Medlem nu hævder, at Fiskerne kun har tjent 300—400 Kr. ved at fiske under Grønland, er det rigtigt, men der er et Men ved det; det ærede Medlem sagde nemlig, at Færingerne kun foretog to Fiskerirejser om Aaret. Det er ikke rigtigt, de foretager 3, og det faktiske Forhold er, at de Færinger, som har deltaget i Fiskeriet under Grønland, har i samme Tid tjent mere end de Færinger, som har deltaget i Fiskeriet under Island. Den enkelte Fiskers samlede Indtægt for disse Fisketure vil i øvrigt neppe blive over 1000 à 1200 Kr. foruden Kosten, og jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem i, at dette er en meget lav Indtægt, men det er ikke noget, som jeg har været inde paa i mit Foredrag.